

METRETA (1) *sb f*

G pl m(e)tr(e)t.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Starożytna miara płynów równa około 40 litrom [metreta – pułgarnca Murm 195; – pół garnca; miara BartBydg 90b; – niejaki sąd albo stągiew, mając w sobie dwanaście congios Mącz 220a; korca sędomiarskiego połowica, półkorca sędomiarskie, warszawskie i gdańskie kąskiem wiersze, garcy 12; półbaryle – metreta Cn]:

W połączeniu z liczebnikiem: bráło w íe tho Morze dwa tyfiacă miar/ ktore zową Batow/ á trzy tyfiące metret. Leop 3.Reg 7/26; [LustrKrak I 168; ŹródłaEkMalb II 7].

MM